

Sygn. akt IV CZ 30/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. O., K. O. i P. O.
przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.
o odszkodowanie i rentę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 lipca 2011 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 14 grudnia 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i
rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powodów (punkt 1) oraz odstąpił od obciążania ich kosztami postępowania za instancję odwoławczą (punkt 2), jako podstawę swojego rozstrzygnięcia wskazując art. 102 k.p.c.

Postanowienie o kosztach procesu zostało zaskarżone przez stronę pozwaną zażaleniem, w którym wniosła o jego zmianę i przyznanie jej kosztów postępowania za instancję odwoławczą, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący zarzucił naruszenie przez Sąd art. 102 k.p.c., podnosząc, że sama sytuacja majątkowa strony nie stanowi podstawy do odstąpienia od obciążania jej kosztami procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Stosownie do treści art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten odwołuje się do zasady słuszności, przy orzekaniu o kosztach procesu, stanowiąc wyjątek od reguły odpowiedzialności za wynik procesu.

Sąd Okręgowy stosując ten przepis nie podał motywów swojego rozstrzygnięcia. Uniemożliwia to Sądowi Najwyższemu dokonanie kontroli takiego postanowienia w oparciu o przepis art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. i uzasadnia stwierdzenie naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 394 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.